

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 22.05.1987, sp. zn. 1 Tz 10/87, ECLI:CZ:NS:1987:1.TZ.10.1987.1

Číslo: 45/1988

Právní věta: Objasnění otázky, zda jsou určité fyzické osoby devizovými tuzemci ve smyslu československých devizových předpisů, nemůže být vzhledem k tomu, že jde o řešení právní otázky, důvodem k vrácení věci prokurátorovi k došetření podle § 260 tr. ř. jestliže jsou již zjištěny všechny rozhodné skutkové okolnosti.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 22.05.1987

Spisová značka: 1 Tz 10/87

Číslo rozhodnutí: 45

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Dokazování

Předpisy: 141/1961 Sb. § 260

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 45/I

I. Objasnění otázky, zda jsou určité fyzické osoby devizovými tuzemci ve smyslu československých devizových předpisů, nemůže být vzhledem k tomu, že jde o řešení právní otázky, důvodem k vrácení věci prokurátorovi k došetření podle § 260 tr. ř. jestliže jsou již zjištěny všechny rozhodné skutkové okolnosti.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 22. 5. 1987 sp. zn. [1 Tz 10/87](#)).

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení krajského soudu v Praze ze dne 2. 12. 1986 sp. zn. 7 To 577/86 a tomuto soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Příbrami ze dne 30. září 1986 sp. zn. 3 T 88/86 byl obviněný J. S. uznán vinným trestným činem ohrožení devizového hospodářství podle § 146 odst. 1 tr. zák., jehož se dopustil tím, že v době od roku 1983 do konce roku 1985 v Příbrami-Podlesí nakupoval od nezjištěných občanů Svazu sovětských socialistických republik různé potravinářské a průmyslové

zboží, za které jim bez příslušného devizového povolení zaplatil v tuzemské měně 64 450,- Kčs a tak způsobil československému devizovému hospodářství škodu ve výši 30 749,- Kčs.

K odvolání obviněného krajský soud v Praze usnesením z 2. prosince 1986 sp. zn. 7 To 577/86 uvedený rozsudek okresního soudu v Příbrami podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř. zrušil a podle § 260 tr. ř. věc vrátil okresnímu prokurátorovi k došetření. V odůvodnění tohoto svého rozhodnutí krajský soud uvedl, že obviněný v souzeném případě kupoval od příslušníků sovětské posádky v Milovicích, popřípadě od civilních zaměstnanců této posádky, přičemž v dosavadním řízení nebyly opatřeny důkazy o tom, že tyto osoby jsou devizovými cizozemci ve smyslu zákona o devizovém hospodářství a že ani z řádného obecně závazného předpisu nevyplývá, že sověšší příslušníci žijící na území Československé socialistické republiky v souvislosti s pobytem sovětské armády pod dobu delší jednoho roku jsou považováni za devizové cizozemce. Proto podle názoru krajského soudu mělo být již v přípravném řízení vyžádáno odborné vyjádření ministerstva financí ČSR k posouzení otázky, zda je možné takovéto občany považovat za devizové cizozemce.

Proti tomuto usnesení krajského soudu v Praze podal ve lhůtě stanovené v § 272 tr. ř. generální prokurátor ČSR v neprospěch obviněného stížnost pro porušení zákona, v níž vytkl, že sám požadavek krajského soudu týkající se objasnění devizového postavení příslušníků sovětských vojsk není vzhledem k tomu, že jde o řešení právní otázky, důvodem k vrácení věci prokurátorovi k dořešení, když všechny rozhodné okolnosti byly již v řízení před okresním soudem objasněny.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Je nutno souhlasit s názorem vysloveným ve stížnosti pro porušení zákona. Otázka, zda jsou určité fyzické osoby devizovými tuzemci nebo nikoli, je otázkou právní. Její řešení spočívá ve výkladu československých právních předpisů uveřejněných ve Sbírce zákonů ČSSR (zák. č. 142/1970 Sb. a vyhl. č. 143/19670 Sb.), který musí učinit s ohledem na zásadu „iura novit curia“ soud sám. Objasnění takové otázky nemůže proto být důvodem k vrácení věci prokurátorovi k došetření podle § 260 tr. ř.

K tomu Nejvyšší soud ČSR dodává, že z ustanovení § 1 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 143/1970 SB., kterou se provádí zákon o devizovém hospodářství, vyplývá, že vojenšší i civilní příslušníci sovětských vojenských jednotek dočasně rozmístěných na území ČSSR jsou považováni za devizové cizozemce.